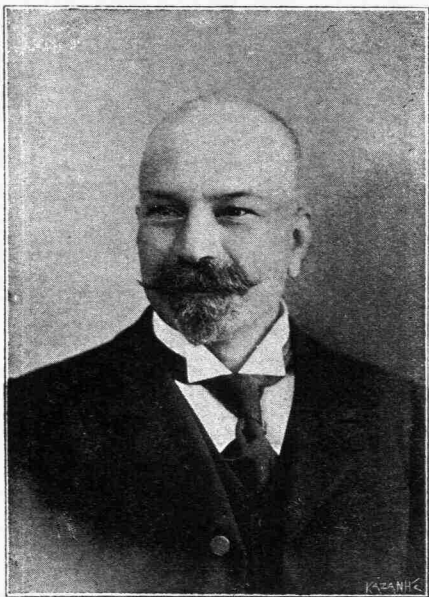

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΑΚΡΙΒΟΣ

ΑΙΑ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς τὸ ἀθηναϊκὸν ἐμπόριον ἀπώλεσε ἓνα τῶν σιβαρωτέρων αὐτοῦ ἐργατῶν καὶ ἀντιπροσώπων, ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία μέλος ἐπίλεκτον, ἡ οἰκογένεια πρότυπον ἐναρέτου ἀρχηγοῦ, ἡ δὲ πατρις πολίτην ἐξαιρέτον καὶ ἀκραιφνή.

Ὁ Γεώργιος Ἀκριβὸς ὑπῆρξε τέλειον ὑπόδειγμα αὐτοδημιουργίας. Ὁ βίος του ἐν γένει καὶ ἡ ἀπὸ μικρῶν ἐξέλιξις τοῦ ἐμπορικοῦ του σταδίου δύνανται νὰ προσκομίσῃ φωτεινὰ διδάγματα

δι' ὅσους ἀποδύονται εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως καὶ ἐπικρατήσεως ἀγῶνα μὲ μόνα τὰ ὄπλα τῆς φιλοπονίας, τῆς ἐνεργητικότητος καὶ τῆς εὐθύτητος εἰς πάσας αὐτῶν τὰς σχέσεις. Ἀρχίσας ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐγένετο ἑκατομμυριούχος. Ἀλλὰ σπανίως ὁ διὰ προσωπικῶν ἀγῶνων κτώμενος πλοῦτος δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τόσην ἀγνότητα καὶ διαύγειαν, ὅσην ὁ εἰς τὰς δεξιάς καὶ τιμίας τοῦ Ἀκριβοῦ χειῖρας συγκεντρωθεὶς, καθηγιασμένος δὲ δι' εὐσυνειδήτου καὶ ἀκαμάτου ἐργασίας. Συνδυάζων ὀξείαν ἀντίληψιν καὶ πνεῦμα ἐξόχως ἐπιχειρηματικόν, πρὸς δὲ καὶ ἔμφυτον ἀγαθότητα καρδίας, ἦτις τὸν καθωδήγει ἀείποτε πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὸ δίκαιον, εἶχε κατανοήσει ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐμποτισθῆ μετὴν πεποιθήσιν ὅτι μόνη ἡ τιμιότης καὶ ἡ καλὴ πίστις καὶ ἡ ἀφογος ἀκρίβεια περὶ τὰς συναλλαγὰς ἀγεί ἀσφαλέστερον καὶ εὐθύτερον εἰς τὸν θρίαμβον. Δὲν θὰ εἶνε δὲ ὑπερβολὴ ἂν ἰσχυρισθῆ τις ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ὁ ἀείμνηστος Ἀκριβὸς ἀπέβη ἰδεώδης τύπος ἐμπόρου. Τὸ ὄνομά του ἐνέπνεε σεβασμὸν καὶ ἐμπιστοσύνην. Ἡ ἐμπορικὴ του πίστις ἠρῴυνετο ὅλον ἐν ἀμέριστος εἰς μεγάλην ἀκτίνα. Ἡ κοινὴ ἐκτίμησις περιεστοίχιζε καὶ ἐνεθάρρυνε τὸ ἔργον του, καὶ τοῦ ἠνοιγε νέους δρόμους δράσεως καὶ δημιουργίας. Πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων ἐν Ἀθήναις καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἐν ἀδελφικῇ ἀληθῶς συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ μικροτέρου ἀδελφοῦ του, εἶχεν ἰδρῦσει καὶ τὸ ἐν Πατησίοις γνωστὸν ὑφαντήριον, εἰς ὃ εὐρίσκουσιν ἄρτον ἔντιμον πλείονες τῶν 150 νέων.

Εὐτυχίσας νὰ συζευχθῆ σύζυγον ἀνταξίαν, τὴν κόρην τοῦ ἄλλοτε δημάρχου Ἑρμοπόλεως καὶ μεγαλεμπόρου Δημητρίου Παπαδάκη, ἔσχε πολύτιμον ἀληθῶς σύντροφον καὶ συνεργάτην ἐν τῇ μορφώσει τῶν τέκνων του. Οἱ δύο υἱοὶ του, ἀσκηθέντες τὸ ἦθος, τὸ πνεῦμα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ μέγα παράδειγμα τοῦ πατρὸς, συνεχίζουσιν ἤδη τὸ ὄραϊον καὶ ἀξιόζηλον ἔργον ἐκείνου.

Διετέλεσε σύμβουλος τῆς Ἐθν. Τραπέζης καὶ μέλος διαφόρων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, πρὸς δὲ καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐμπορ. Συλλόγου. Ὡς τοιοῦτος εἶχεν ἄλλοτε ὑποδειχθῆ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου ὡς ὑποψήφιος βουλευτής. Ἀλλ' ὁ σώφρων ἀνὴρ ἀπέσχε συνειδῶς ὅτι αἱ συνθήκαι τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτεύεσθαι δὲν συνεβιάζοντο οὔτε πρὸς τὸ ἔργον του, ἀλλ' οὔτε καὶ πρὸς τὴν αὐστηρότητα τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρος του.

Ὁ αἰοίδιμος Ἀκριβὸς ἐγεννήθη εἰς τὴν κώμην Σταγιάταις τοῦ Βόλου, ὁπόθεν ξενητευθεὶς ἐγκατέστη ἀπὸ τοῦ 1870 ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐδημιούργησε διὰ μόνης τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φιλοπονίας του θέσιν, ὄνομα, περιουσίαν, οἶκον εὐδαίμονα καὶ φήμην ἄσπιλον ἐμπόρου, οἰκογενειάρχου, πολίτου καὶ πατριώτου ἐκ τῶν σπανίων. Ἀπέθανε δὲ τῇ 2 Μαρτίου τοῦ 1908 καταλιπὼν μνήμην προσφιλεῆ καὶ ἀνεξίτηλον.